

Sygn. akt I C 529/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Bartnik

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Graban

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2014 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko P. W. (1) i P. W. (2)

o zapłatę i ustalenie,

1) oddala powództwo w całości,

2) zasądza od powoda J. C. solidarnie na rzecz pozwanych P. W. (1) i P. W. (2) kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

3) odstępuje od obciążenia powoda kosztami procesu w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

W dniu 13 kwietnia 2012 r. powód J. C. wniósł przeciwko P. W. (1) oraz P. W. (2) pozew, w którym domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kwoty 600.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 38.400 zł tytułem odszkodowania i zobowiązanie pozwanych do wyłożenia z góry wskazanej kwoty na koszty leczenia oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanych względem powoda za szkody mogące powstać w przyszłości z tytułu skutków uszkodzenia ciała powoda spowodowanych w dniach 25 i 26 marca 2007 r. Ponadto, wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych oraz zwolnienie powoda od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zamieszkuje w lokalu położonym przy ul. (...) stanowiącym własność pozwanego P. W. (1). W dniu 25 marca 2007 r. powód wyszedł na klatkę schodową, gdzie spotkał pozwanego P. W. (1), który na skutek wymiany zdań uderzył powoda w klatkę piersiową, a następnie zepchnął ze schodów. W następstwie tego powód doznał licznych obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu, urazu kręgosłupa, stłuczenia kolan i łokci. Następnie w dniu 26 marca 2007 r. pozwani wtargnęli do mieszkania wynajmowanego powodowi, a następnie doszło do szarpaniny, której konsekwencją było pobicie powoda przez pozwanych. Wskutek pobicia powód doznał ciężkich obrażeń ciała w postaci urazu głowy, wstrząśnienia pnia mózgu, stłuczenia wątroby, prawej strony klatki piersiowej oraz złamania kości jarzmowo-szczękowej lewej, a w konsekwencji oszpecenia twarzy w okolicy ust. W związku z powyższym powód był hospitalizowany w Szpitalu Miejskim w G. i poddany szeregowi badań oraz zabiegom operacyjnym. Do chwili obecnej odczuwa zaś bardzo duże dolegliwości natury neurologicznej, w wyniku których musi stale przyjmować leki. Nadto, cierpi na zaburzenia równowagi, zawroty głowy, a także sporadyczne utraty

przytomności. Przy tym, zdaniem powoda, stan chorobowy nie ustępuje, a z konsultacji lekarskich wynika, że taki stan będzie się utrzymywał bądź też pogarszał.

Jednocześnie koszty leczenia implantologiczno-protetycznego, które musi być zastosowane u powoda, wynoszą 38.060 zł zgodnie z wyceną opracowaną przez (...) Centrum (...). Z kolei koszty dojazdu z G. do Poradni (...) (ok. 20 wizyt lekarskich) obejmują kwotę 340 zł.

(pozew k. 2-8)

W odpowiedzi na pozew, pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany P. W. (2) zaprzeczył twierdzeniom powoda, jakoby spowodował u niego obrażenia ciała. Podniósł jednocześnie, że brak jest jakiegokolwiek dokumenty lekarskiej potwierdzającej doznanie przez obrażeń ciała w dniach 25 i 26 marca 2007 r. Natomiast pozwany P. W. (1), przecząc twierdzeniom powoda, wskazał, że w dniu 25 marca 2007 r. powód awanturował się na klatce schodowej budynku stanowiącego własność pozwanego. Powód znieważał wówczas pozwanego i usiłował go uderzyć oraz pchnął go na ścianę. Następnie, powód, będący wówczas w stanie nietrzeźwości, stracił równowagę i spadł ze schodów. Jednocześnie, w związku z zachowaniem powoda, żona pozwanego T. W. wezwała policję. Natomiast wskazywane przez powoda zdarzenie z dnia 26 marca 2007 r. nie miało miejsca.

(odpowiedź na pozew k. 39-41, 94-97)

W toku postępowania powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości.

(k. 32).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy najmu zawartej z T. W. powód J. C. wraz żoną B. C. oraz synem M. C. od 2002 r. zajmował lokal mieszkalny nr (...)w budynku przy ul. (...) w G. stanowiącym własność pozwanego P. W. (1) oraz T. W.. Przy tym jedno z pomieszczeń w lokalu było użytkowane przez wynajmujących w ten sposób, że znajdował się w nim ich pies.

W miejsce świadczenia czynszu powód oraz B. C. zobowiązali się pełnić obowiązki gospodarza domu i w tym zakresie zajmowali się, m.in. sprzątaniem, wyprowadzaniem psów, remontem klatki schodowej, malowaniem i drobnymi naprawami.

Ponieważ powód bywał pod wpływem alkoholu i zaczął odmawiać wykonywania obowiązków gospodarza domu pomiędzy nim a P. W. (1) i T. W. dochodziło do sytuacji konfliktowych.

[dowód: zeznania świadka T. A. utrwalone na nośniku CD, k. 211; w części zeznania świadka L. D., k. 158-160; zeznania pozwanego P. W. (1), k. 114-118; zeznania pozwanego P. W. (2) utrwalone na nośniku CD, k. 228]

W dniu 25 marca 2007 r., w godzinach wieczornych T. W. udała się do lokalu najmowanego przez powoda z karmą dla psa, jednak powód odmówił jego nakarmienia. W związku z tym T. W. poinformowała pozwanego P. W. (1) o zaistniałej sytuacji, po czym P. W. (1) udał się do powoda celem jej wyjaśnienia. W trakcie rozmowy na klatce schodowej doszło do utarczki słownej, a następnie do szarpaniny pomiędzy powodem a pozwanym, w wyniku której powód i pozwany spadli ze schodów. Po zdarzeniu, każda ze stron wróciła do zajmowanych przez siebie lokali.

Następnego dnia - 26 marca 2007 r., T. W. opowiedziała pozwanemu P. W. (2), podczas jego odwiedzin, o incydencie z poprzedniego dnia. W związku z tym pozwany postanowił porozmawiać z powodem i B. C.. Następnie, po wyjściu z mieszkania rodziców pozwany, widząc, że powód i B. C. wracają ze spaceru z psami, postanowił poczekać na nich na klatce schodowej w pobliżu zajmowanego przez nich mieszkania. W trakcie rozmowy z powodem na klatce

schodowej doszło do kolejnej utarczki słownej, a następnie przepychanki pomiędzy powodem a pozwanym P. W. (2), po zakończeniu której pozwany wyszedł z budynku w kierunku swojego mieszkania. Natomiast powód wychodząc za pozwanym wezwał Policję. Funkcjonariusze Policji pełniący wówczas służbę przy Prokuraturze Rejonowej w Gdyni, w związku z wezwaniem powoda, dokonali zatrzymania pozwanego P. W. (2) i doprowadzenia go Komisariatu Policji w G. celem przesłuchania.

[dowód: zeznania świadka D. W. utrwalone na nośniku CD, k. 198; zeznania świadka I. B. utrwalone na nośniku CD, k. 198; zeznania świadka M. K. utrwalone na nośniku CD, k. 203; zeznania świadka T. A. utrwalone na nośniku CD, k. 211; w części zeznania świadka L. D., k. 158-160; zeznania pozwanego P. W. (1), k. 114-118; zeznania pozwanego P. W. (2) utrwalone na nośniku CD, k. 228]

Powód w dniu 26 marca 2007 r. został przyjęty w Oddziale Ratunkowym Szpitala Miejskiego w G., zgłaszając ból okolicy jarzmowej, klatki piersiowej i kręgosłupa. U powoda stwierdzono obrzęk powiek oka lewego, krwawienie z nosa, ranę wargi górnej oraz wyczuwalne zniekształcenie dolnego brzegu oczodołu i z rozpoznaniem wstrząśnienia mózgu przekazano go na oddział chirurgiczny. Na oddziale chirurgicznym powód przebywał do dnia 4 kwietnia 2007 r., kiedy to został przeniesiony na Oddział Otolaryngologiczny z rozpoznaniem wstrząśnienia pnia mózgu, stłuczenia głowy, złamania kompleksu jarzmowo-szczękowego lewego, stłuczeniem klatki piersiowej po stronie prawej oraz wątroby. Na Oddziale Otolaryngologicznym powód był hospitalizowany w dniach 4-19 kwietnia 2007 r., przy tym w dniu 5 kwietnia 2007 r. wykonano zabieg operacyjny - osteosyntezę kości szczękowej lewej, a w dniu 19 kwietnia 2007 r. wypisano powoda do domu w stanie ogólnym dobrym.

[dowód: dokumentacja medyczna, k. 11-27]

Charakter, rozległość i lokalizacja uszkodzeń twarzoczaszki wskazują, że do ich powstania doszło wskutek co najmniej dwóch urazów mechanicznych godzących z bardzo dużą siłą zadanych najprawdopodobniej pięścią. W tych samych warunkach i okolicznościach mogło dojść do powstania obrażeń w obrębie ust, przy czym uraz godzących w tę okolicę działał z mniejszą siłą. Do stłuczenia powłok klatki piersiowej po stronie prawej mogło dojść zarówno wskutek urazów mechanicznych zadanych np. pięścią bądź nogą, jak i wskutek upadku, w tym również ze schodów i uderzenia się tą okolicą ciała o twarde podłoże bądź otaczający przedmiot.

[dowód: opinia Zakładu (...) w G.,

k. 145-151 akt śledztwa o sygn. 2 Ds 301/08]

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2007 r. wszczęto dochodzenie w sprawie uszkodzenia ciała J. C. w dniu 26 marca 2007 r., tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. Następnie, w dniu 1 lipca 2007 r. w związku z przekroczeniem terminów procesowych wszczęto śledztwo w przedmiotowej sprawie.

[dowód: postanowienie z dnia 01.04.2007 r. - k. 25 akt śledztwa o sygn. 2 Ds 301/08; postanowienie z dnia 01.07.2007 r., k. 83 akt śledztwa o sygn. 2 Ds 301/08]

Prawomocnym postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2008 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Gdyni umorzył śledztwo w w/w sprawie wobec stwierdzenia, iż brak jest dostatecznych danych uzasadniających popełnienie przestępstwa.

[dowód: postanowienie z dnia 15.04.2008 r., k. 159 akt śledztwa o sygn. 2 Ds 301/08]

Natomiast prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 31 stycznia 2012 r. orzeczono eksmisję powoda J. C., B. C. oraz M. C. z lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ulicy (...) w G.

[dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 31.01.2012 r., k. 225 akt I C 602/10 Sądu Rejonowego w Gdyni]

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty w postaci dokumentacji lekarskiej, której autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana ani nie budziła wątpliwości Sądu co do jej prawdziwości, w związku z czym Sąd wziął je pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie. Sąd uwzględnił również załączone do akt niniejszego aktu o sygn. I C 602/10 Sądu Rejonowego w Gdyni oraz akta śledztwa 2 Ds 301/08.

Przy tym, Sąd uwzględnił również treść opinii Zakładu (...) w G. sporządzonej w postępowaniu przygotowawczym w sprawie 2 Ds 301/08, w której w sposób jasny i logiczny przeprowadzono wywód dotyczący możliwości powstania stwierdzonych u powoda uszkodzeń ciała w okolicznościach podnoszonych przez powoda. W szczególności przedmiotowa opinia zasadniczo potwierdza fakt doznania obrażeń ciała stwierdzonych podczas pobytu powoda w Szpitalu Miejskim w G. w okresie od dnia 26 marca 2007 r. do dnia 19 kwietnia 2007 r. Wskazuje również na mechanizm ich powstania, nie przesądzając przy tym przyczyny ich powstania - wskazuje bowiem na możliwe (prawdopodobne) przyczyny urazów (uderzenie pięścią bądź nogą lub upadek, w tym również ze schodów).

W tym miejscu wskazać jednocześnie należy, że Sąd na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. oddalił wniosek powoda w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów. Wnioski i ustalenia zawarte w/w opinii są bowiem jasne i przekonujące dla Sądu, a żadna ze stron nie zgłaszała do niej zastrzeżeń. Nadto - z uwagi na charakter rozstrzygnięcia niniejszego sporu, kolejna opinia byłaby dla sprawy nieprzydatna.

Ponadto Sąd poczynił swe ustalenia w oparciu o spójne i korelujące z pozostałym materiałem dowodowym, a przez to wiarygodne zeznania świadków T. A., D. W., I. B. oraz M. K., z których wynika w szczególności, jak kształtowały się wzajemne relacje stron, a także pozwalają stwierdzić, iż wprawdzie w dniach 25 i 26 marca 2007 r. miały miejsce incydenty z udziałem odpowiednio powoda i pozwanego P. W. (1) oraz powoda i P. W. (2), jednak nie potwierdzają twierdzeń powoda dotyczących okoliczności powstania doznanych przez niego obrażeń ciała. Zeznania świadków B. C. i L. D. nie są zaś w tej mierze wiarygodne i nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych.

Na tym tle godzi się na wstępie zauważyć, że w sprawie istnieją dwie grupy przeciwstawnych dowodów w postaci zeznań świadków, którym Sąd dał wiarę oraz zeznań wspomnianych świadków B. C. i L. D., opisujących w sposób sprzeczny okoliczności, w tym przebieg zdarzeń z dnia 25 i 26 marca 2007 r. W takiej sytuacji ustalenia faktyczne z konieczności muszą pozostawać w sprzeczności z jedną z nich i Sąd orzekający w ramach i granicach swobodnej oceny dowodów ma prawo eliminacji pewnych dowodów, poprzez uznanie, że pozbawione są one wiarygodności albo, że nie są istotne.

W tym zakresie, Sąd oceniając wartość dowodową w/w zeznań wziął się pod uwagę ich zgodność logiczną (zwartość), szczerść wypowiedzi, a także dokonał ich analizy w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym. W szczególności wskazać należy, że zeznania świadka L. D. opierają się w znacznej mierze na relacji powoda, a jednocześnie zawierają wypowiedzi wartościujące, co nakazuje krytyczną ich ocenę. Przy tym uwagi także wymaga, że podawany przez świadka opis zaobserwowanych u powoda obrażeń nie znajduje potwierdzenia w ustaleniach opinii biegłego oraz dokumentacji medycznej. Świadek zeznał bowiem, m.in., że widział, iż powód ma czarną szyję od duszenia, tymczasem wskazane wcześniej dowody nie dostarczają podstaw do wnioskowania co do tego, że powód miał jakiegokolwiek ślady duszenia bądź obrażenia stąd wynikające. W konsekwencji Sąd zasadniczo odmówił wiary zeznaniom wskazanego świadka, uwzględniając je tylko, co do faktu pełnienia przez powoda funkcji gospodarza domu, stanowiącego własność pozwanego P. W. (1) i jego żony.

Na gruncie relacji świadka B. C., Sąd miał na uwadze, że zeznania żony powoda mają w znacznej mierze subiektywny charakter i cechują się tendencyjnością oraz widocznym dążeniem do prezentowania stanu faktycznego dotyczącego zdarzeń z dnia 25 i 26 marca 2007 r. zgodnie z interesem procesowym powoda. Jednocześnie pozostają one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w tym w części z dokumentacją medyczną, a także dokumentacją znajdującą się w aktach postępowania karnego. W szczególności zauważyć należy, że świadek zeznała, iż pozwany P. W. (1) używał wobec powoda paralizator, tymczasem w dokumentacji medycznej, jak i sporządzonej w postępowaniu karnym opinii brak jest podstaw do takiego wnioskowania - nie stwierdzono obrażeń bądź śladów na ciele

wskazujących na jego użycie. Ponadto, w tym miejscu uwagi wymaga sprzeczność zeznań świadka z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. B. C. zeznając, iż pozwany użył wobec powoda paralizator, wskazała następnie, że powód szybko się podniósł i udał się do mieszkania. Z kolei wiarygodność twierdzenia świadka, iż w dniu 26 marca 2007 r. powód został pobity przez obu pozwanych, podważa również treść notatki urzędowej z dnia 26 marca 2007 r., z której wynika, że po rozmowie z poszkodowanym oraz jego żoną ustalono, iż mąż został pobity w domu przez jednego mężczyznę.

W konsekwencji, biorąc pod uwagę rodzaj stosunków łączących w/w świadka z powodem oraz zestawiając treść jego zeznań z pozostałymi wiarygodnymi dowodami naświetlającymi okoliczności sprawy, Sąd odmówił wiary zeznaniom B. C..

Sąd pominął natomiast zeznania świadka A. G., gdyż nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Oceniając z kolei zeznania stron, Sąd uznał, że zeznania powoda nie są wiarygodne i nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych, co do przebiegu zdarzeń z dnia 25 i 26 marca 2007 r. Relacja powoda nie znajduje bowiem potwierdzenia w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd. Jednocześnie, krytyczną ocenę zeznań powoda nakazuje w szczególności fakt, że podobnie, jak w przypadku zeznań świadka B. C., w dokumentacji medycznej, jak i sporządzonej w postępowaniu karnym opinii brak jest podstaw do wnioskowania, że wobec powoda użyto paralizatora. Wbrew twierdzeniom powoda, nie można również stwierdzić, że w zdarzeniu z dnia 26 marca 2007 r. jakkolwiek udział miał pozwany P. W. (1). Z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania karnego wynika bowiem, że sam powód oraz jego żona B. C. niedługo po zdarzeniu wskazywali udział tylko jednego mężczyzny. Na tle twierdzeń powoda znamienne jest także to, że bezpośrednio po zdarzeniu w dniu 25 marca 2007 r. nie dokonano obdukcji lekarskiej, a twierdzenia o wezwaniu w tym dniu przez powoda i jego żonę funkcjonariuszy Policji nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym - z pisma Komisariatu Policji w G. z dnia 30 listopada 2012 r. (k. 124 akt) wynika, że w dniu 25 marca 2007 r. powód nie zgłaszał żadnej interwencji i w tym dniu funkcjonariusze Policji nie podjęli też żadnej interwencji przy ul. (...) w G..

Natomiast zeznania obu pozwanych, jako spójne, logiczne i konsekwentne Sąd zasadniczo uwzględnił w dokonanych ustaleniach faktycznych. W szczególności potwierdzają one, że w dniach 25 i 26 marca 2007 r. miały miejsce incydenty z udziałem odpowiednio powoda i pozwanego P. W. (1) oraz powoda i P. W. (2), a także, iż powód w dniu 25 marca 2007 r. spadł ze schodów.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W tej mierze wskazać na wstępie należy, że kwestię odpowiedzialności pozwanych należy rozpatrywać na gruncie art. 415 k.c., który stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej uregulowanej w art. 415 k.c. należą zaś: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na zasadzie winy, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy czym, przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.). Ponadto, co wymaga podkreślenia, zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ciężar udowodnienia zarówno zaistnienia zdarzenia, z którym na określonych zasadach normy prawne wiążą obowiązek naprawienia szkody przez dłużnika, wystąpienia szkody, jak również adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem a szkodą spoczywa na powodzie, albowiem to on wywodzi z powyższych faktów skutki prawne.

W przedmiotowej sprawie Sąd przyjął, że skoro powód domaga się zasądzenia od pozwanych odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu deliktu polegającego na pobiciu go przez każdego z pozwanych, którego następstwem były wskazywane przez powoda obrażenia ciała, to na nim spoczywa ciężar udowodnienia, że do uszkodzenia ciała doszło na skutek zawinionego działania pozwanych. Tymczasem powód nie udowodnił, że to pozwani pobili powoda, powodując wskazywane przez niego obrażenia ciała, a tym samym zawinionego czynu, z którym przepis art. 415 k.c. wiąże

odpowiedzialności za szkodę. W szczególności godzi się w tym miejscu zauważyć, że sporządzona w postępowaniu karnym opinia Zakładu (...) w G. wprawdzie potwierdza, że powód doznał określonych obrażeń ciała, jednak nie przesądza kwestii przyczyny - czy spowodowane to zostało upadkiem ze schodów, czy pobiciem, które nie zostało udowodnione. W szczególności, nie jest kategorięczne stwierdzenie, że spowodowane zostały uderzeniem pięścią. Jak już wcześniej wykazano, w tej mierze nie są zaś wiarygodne zeznania powoda i jego małżonki, a przez to nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych. Na gruncie zgromadzonego materiału dowodowego można w sposób niewątpliwy stwierdzić jedynie to, że w dniach 25 i 26 marca 2007 r. miały miejsce incydenty z udziałem powoda i pozwanych oraz, że w trakcie zdarzenia z dnia 25 marca 2007 r. powód spadł ze schodów. Nie można natomiast w sposób niewątpliwy ustalić, kto był ich prowokatorem, kto ową szarpaninę na klatce schodowej zaczął, a także, jaki był szczegółowy przebieg tychże zdarzeń. W szczególności nie można postawić w tej mierze kategorięcznych stwierdzeń i możliwe jest również, że powód doznał obrażeń ciała przypadkiem. Nic nie wskazuje na to, że powód został celowo zepchnięty ze schodów przez któregokolwiek z pozwanych lub przez nich pobity.

Mając powyższe na uwadze, Sąd, na podstawie art. 6 k.c. i art. 415 k.c. - a contrario oddalił powództwo w całości (pkt 1 wyroku).

Sąd orzekł o kosztach procesu na mocy art. 98 i 102 k.p.c.

Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasadą jest, że strona przegrywająca sprawę ponosi koszty procesu. Mając to na uwadze, Sąd w pkt. 2 wyroku na podstawie powołanego przepisu, zasądził solidarnie od powoda na rzecz pozwanych kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, ustalonych w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił natomiast od obciążenia powoda pozostałymi kosztami procesu w postaci wpisu od pozwu w kwocie 31.920 zł, mając na uwadze jego stan majątkowy i sytuację życiową, w tym w szczególności stan zdrowia (pkt 3 wyroku)